

ÉVRŐL ÉVRE

Évről évre című sorozatunkban, ami nem véletlenül kezdődik most Szeged felszabadulásának évfordulóján, azt szeretnénk megmutatni, hogy mi mindennel letünk gazdagabbak felszabadulásunk s különösen 1957 óta. A munkáshatalom helyreállítása és megszilárdítása idején megalakult Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány többet tett az elmúlt 25 év alatt az ország épüléséért, szépüléséért, fejlődéséért, mint akárki annak előtte. Sorozatunkat dokumentumnak tartjuk, és emlékeztetőnek szánjuk. Lapunk vasárnapi számaiban sok-sok héten át esodálkozhatnak rá olvasóink arra, amit talán már elfelejtettek, de amit a kollektív emlékezet még őriz, Szeged és Csongrád megye nemcsak hogy szépült, hanem minőségileg is — és a minőség szót külön is hangsúlyozni kell! — változott az elmúlt 35, de különösen az elmúlt 25 évben. Azok a városlakók, akik azóta elhagyták Szegedet, ma már egészen bizonyosan nem ismernek reá. A Szegedet elpusztító árvíz után született egy akkor modernnek, sőt legmodernebbnek számító városépítészeti-fejlesztési koncepció. Ennek köszönhető, hogy van a városnak ékszerdobozhoz hasonlíthatóan szép magva. Ünnepelehető az is, hogy az építészek nagy gondot ügyeltek arra: az eklektika történelmi hangulatát ne rontsák el...

Épült, szépült és gyarapodott közben Csongrád megye is. Hódmezővásárhelyen például gyárak sorát hozta létre a szocialista Magyarország. És most még csak a létező szocializmus első évtizedéről beszélünk. Ami 1957-től történt, azt alig tudja követni a krónikás. Gyárak, utak, hidak, középületek, lakóházak, iskolák, óvodák sora bizonyítja, hogy a szocialista társadalom ereje mekkora. Bizonyítja, hogy ez a társadalmi rendszer minden eddiginél többet tett az ország, a megye és Szeged felvirágzásának érdekében.

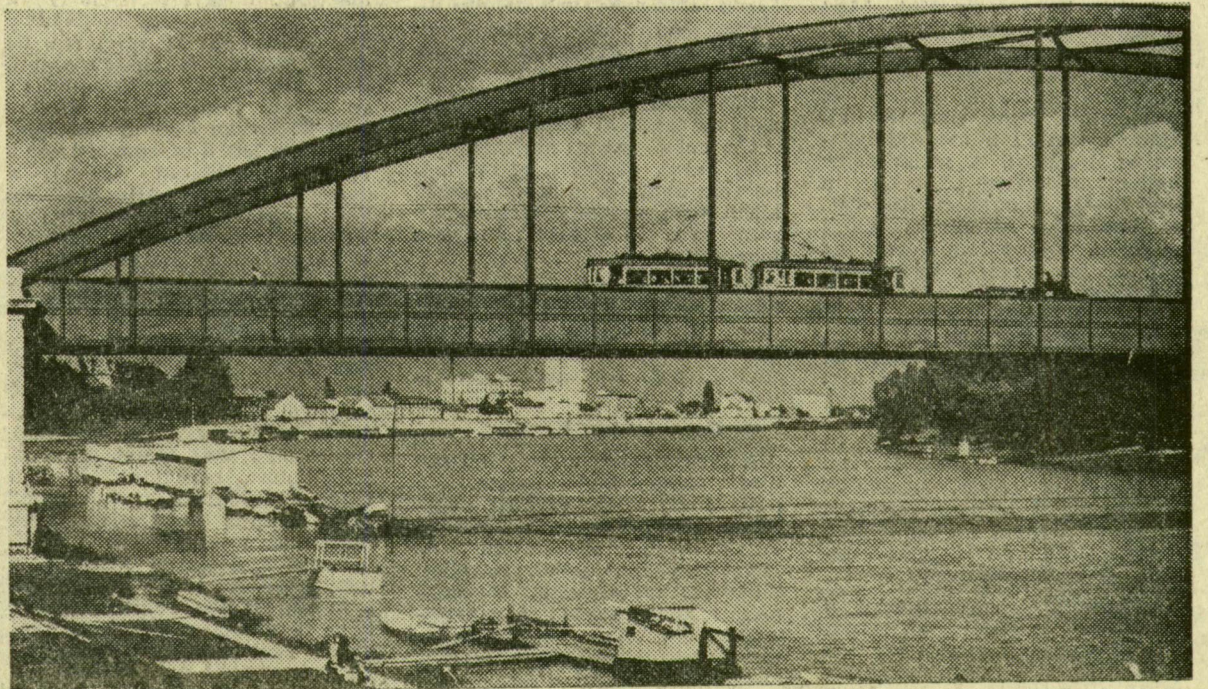
A krónikás zavarba kerül, megpróbálja kinyomozni, hogy évről évre mennyivel gazdagodtunk. Először a saját emlékeztetőt hívja segítségül, s bár patrióta, be kell ismernie, hogy az ő feje sem káptalan.

Elindítunk egy sorozatot, reméljük, figyelni s értékelni fogják. Ez a fényképekkel illusztrált emlékezés rólunk szól, a szocialista Magyarország helyi történelméről mondja el. Épületekben, ahogy szakszóval mondani szokták, objektumokban elbeszélve. Meggyőződésünk, hogy az állam polgárai közül a Csongrád megyeiek és a szegediek is büszkének lesznek.

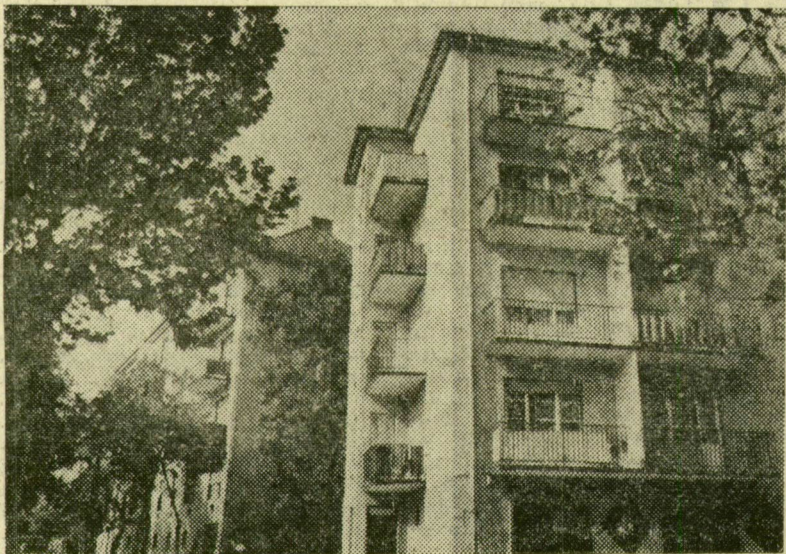
Úgy kezdődött, hogy...

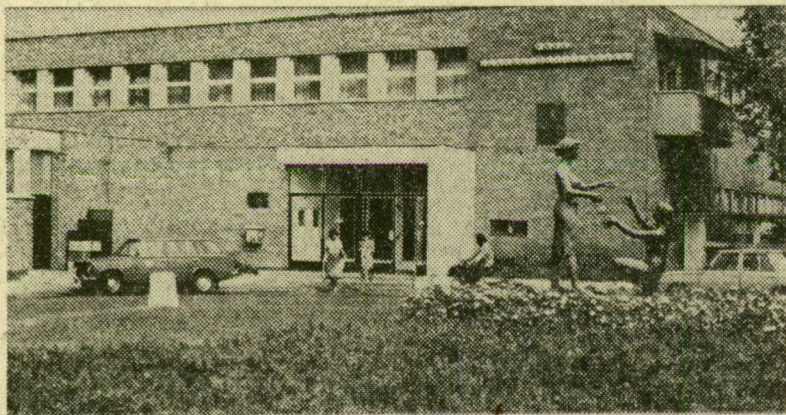
A szegedi Marx téren az ötvenes években lakóházegyüttes épült. Tervezőik: Nagyfalussy Antal, Balogh Péter, Barabás Ernő, Illés Lajos, Friedl Sándor, Tóth Péterné, Snopper Tibor. Leghamarabb a képünkön látható épület készült el

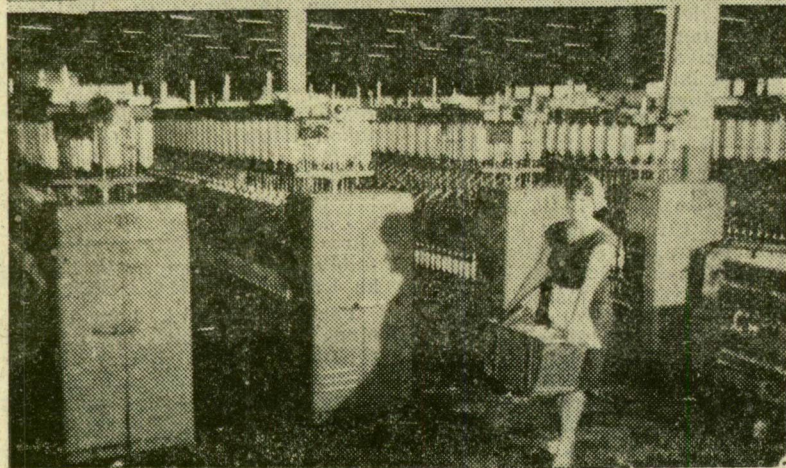
A visszavonuló fasiszták pusztították el a régi közúti hidat. Az első, akkor még hároméves terv során építettük újjá. 1948. november 21-én adták át

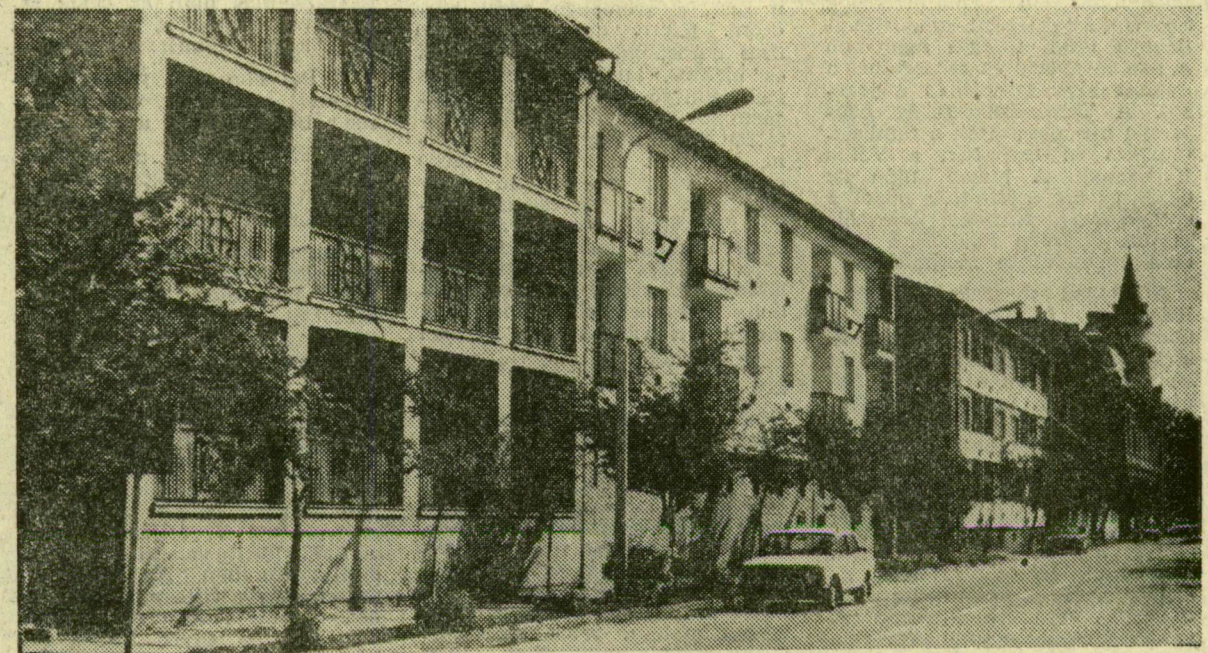
A felszabadulás után Szegeden az első lakóházak a Petőfi Sándor sugárút és a Faragó utca sarkán épültek. Szenzációnak számított akkoriban ez az építkezés

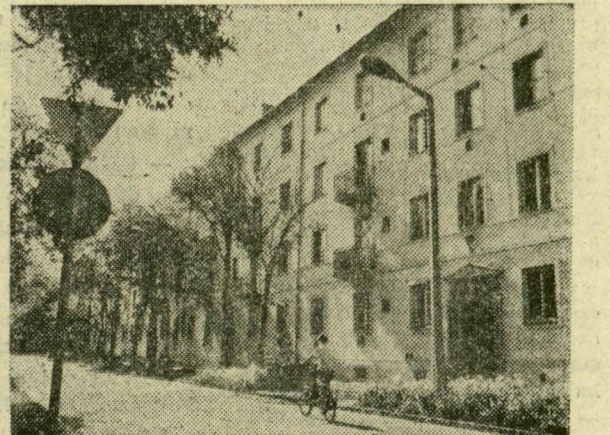
Sajátságos stílusjegyeket őriz, s mutat meg az utókornak az úgynevezett Z-bérlőház Hódmezővásárhely városközpontjában. Az ötvenes évek közepén épült

Akkoriban még az ipari fejlődés úgynevezett extenzív korszakát éltek. Egyre több lány és asszony vállalt munkát. A Szegedi Textilműveket ezért építették az ötvenes évek legelején. Ma a PANYOVA egyik gyáregysége

Csongrád megye székhelye volt valaha Szegvár. Aztán Szentes, később Hódmezővásárhely vette át ezt a szerepet. Az ötvenes évek elején épült meg a képünkön látható, akkori megyei tanács-háza és a párház. Az egyik épület ma SZTK-rendelő, a másikban a városi pártbizottság dolgozik

A Jósika utcai lakóház, melyet képünkön látunk, szintén 1956 előtt épült. Az akkori építészeti stílus jegeit mutatja. Akkoriban szépnek, modernnek, korszerűnek látszott. Tény viszont, hogy kényelmes és tágas lakások vannak benne, s azóta gázkonvektorokkal fűtenek már a lakók